

SFS 1998:1523

Utkom från trycket
den 11 december 1998

Förordning om ändring i förordningen (1996:311) med instruktion för Riksgäldskontoret;

utfärdad den 19 november 1998.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (1996:311) med instruktion för Riksgäldskontoret

dels att 1, 2, 9 och 13 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas en ny paragraf, 13 a §, av följande lydelse.

1 §¹ Riksgäldskontoret har följande huvuduppgifter och mål:

1. Riksgäldskontoret skall ta upp och förvalta lån till staten i enlighet med lagen (1988:1387) om statens upplåning och skuldförvaltning. Målet för denna verksamhet skall vara att kostnaden för statens skuld långsiktigt minimeras samtidigt som risken i förvaltningen beaktas. Förvaltningen skall ske inom ramen för de krav som penningpolitiken ställer och de riktlinjer som regeringen beslutat.

2. Efter regeringens bemyndigande skall Riksgäldskontoret tillhandahålla sådan utlåning som riksdagen har beslutat om och ta emot medel på konto. Målet för denna verksamhet skall vara att ge i första hand statliga myndigheter lån och placeringsmöjligheter till så goda villkor som möjligt utan att myndigheternas verksamheter subventioneras.

3. Riksgäldskontoret skall ställa ut och förvalta statliga garantier i enlighet med garantiförordningen (1997:1006). Målet för denna verksamhet skall vara att kostnaderna för garantiverksamheten skall täckas av dess intäkter, sett över en längre tidsperiod.

4. Riksgäldskontoret skall samordna och meddela föreskrifter och allmänna råd för andra myndigheters verksamhet med statliga lån till näringslivet samt följa omfattningen av och kostnaderna för sådan verksamhet. Målet för Riksgäldskontoret skall vara att bidra till att andra myndigheters kreditgivning bedrivs på ett effektivt sätt.

5. Riksgäldskontoret skall göra prognoser över betalningar till och från staten samt verka för att dessa betalningar sammantagna sker på ett finansiellt effektivt sätt. Riksgäldskontoret skall företräda och kontrollera statsverkets checkräkning med anslutna konton samt det statliga betalningssystemet i övrigt. Målet för dessa verksamheter skall vara att bidra till en god kassahållning i staten och därigenom minskade räntekostnader. För det statliga

¹ Senaste lydelse 1998:663.

betalningssystemet gäller dessutom, att verksamheten skall bedrivas så att andra myndigheter får en god service.

2 §² Riksgäldskontoret skall

1. senast den 1 oktober varje år lämna förslag till riktlinjer för förvaltningen av statens skuld till regeringen,
 2. senast den 15 februari varje år lämna underlag för utvärdering av förvaltningen av statens skuld till regeringen,
 3. meddela föreskrifter om vilken lägsta räntesats som vid varje tidpunkt skall gälla för ungdomsbosparandet enligt 10 § lagen (1988:846) om ungdomsbosparande,
 4. regelbundet fastställa den genomsnittliga marknadsräntan på obligationslån med en löptid på minst fem år utgivna av kontoret (statslåneräntan),
 5. meddela föreskrifter om inskrivning i statsskuldboken,
 6. godkänna handlingar för andra statliga myndigheters låneavtal och därtill anslutande finansiella avtal på utländska marknader.
- Riksgäldskontoret får ta ut en avgift för den verksamhet som avses i första stycket 6.

9 § Utöver vad som anges i 13 § verksförordningen (1995:1322) skall styrelsen besluta om

1. förslag till riktlinjer enligt 2 § 1,
2. principer för hur de av regeringen fastställda riktlinjerna för förvaltningen av statens skuld skall genomföras,
3. underlag för utvärdering enligt 2 § 2,
4. viktigare frågor enligt 15 §,
5. ramar och riktlinjer för hantering av de risker som är förenade med verksamheten, och
6. instruktioner för intern kontroll.

Styrelsen får överlåta till riksgäldsdirektören att besluta föreskrifter som inte är av principiell beskaffenhet eller annars av större vikt.

13 § Riksgäldskontoret skall placera sina medel, i den utsträckning de inte behöver användas till utbetalningar, på konto i Riksbanken eller annan bank, på postgirokonto eller i statspapper eller andra skuldförbindelser med låg kreditrisk. Placeringar får ske i utlandet och i utländsk valuta.

Placeringar i utländsk valuta får uppgå till högst motsvarande 20 miljarder kronor, exklusive utländsk valuta som innehas för genomförande av återköpsavtal i clearing- och avvecklingssystem.

13 a § Riksgäldskontoret skall växla svensk valuta till utländsk eller omvänt genom Riksbanken, om inte Riksbanken avstår från att utföra växlingen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

På regeringens vägnar

ERIK ÅSBRINK

Lars Afrell
(Finansdepartementet)

